

Петя Дубарова
Лятото изтече...

Лятото изтече като пееща вода.
Тежко ми е – колко много, много пих от нея.
Бели стъпки, нежни като котешка следа,
още за червената му песен пеят.

Мислите ми тръгнаха след него по света.
Може би не ще успее вече да ги върна.
В дланите ми плаче невидяна есента,
моли ме поне веднъж да я прегърна.

Но не мога – аз на лятото обрекла се веднъж
ще го чакам, ще го помня, ще му бъда вярна.
То ще дойде пак с коси от топъл дъжд,
пак дъхът му цветен ще ме парне.

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5980>]